

Búcsú Szöllősy Páltól, az EPMSZ tiszteletbeli elnökétől – Zürich 2015.01.27

(Varga Pál, EPMSZ-elnök búcsú-beszéde magyarul)

Tisztelt és kedves Családtagok,
Gyászoló Gyülekezet,

Búcsu-beszédemnek van egy rövid **személyes** része és egy **hivatalos** része; úgy beszélhetek ma itt, ezen a zürichi gyász-istentiszteleten, mint a hazatértek egy barátja és mint az EPMSZ-nek elnöke és a társ-szervezeteinek megbízott képviselője.

I. Személyes ismeretségünk és barátságunk 41 évvel ezelőtt kezdődött. 1975-ben, amikor zürichi ösztöndíjas voltam, Szöllősy Martine és Pali meghívtak és elvittek a Szabadegyetem Akadémiai Napjaira, Bolzanoba, Dél-Tirolba. Egy egyedülálló, erdélyi magyar ösztöndíjasnak ez akkor valami rendkívüli volt!

Nem csak a Szöllősy házaspár barátságát élvezhettem ott, hanem értékes emberi kapcsolatokat alakíthattam ki és megismerkedtem a Szabadegyetemmel.

Ettől az időtől fogva Szöllősy Pállal egy szoros, baráti kapcsolatot ápolok, jóllehet ő Svájcban élt én pedig később Németországban telepedtem le. Barátságunk jeleként hadd mondjak el itt egyetlen epizódot: Megkértem egy alkalommal a Szöllősy házaspárt - amikor egy erdélyi körútra mentek - hogy vigyenek el a szüleimnek egy kis csomagban orvosságot. Szívesen vállalták ezt és fel is keresték a rokonságomat, de mindez a Ceausescu időben volt és kör-útjuk alkalmával mindegyre zaklatták őket; már a határnál elvették az orvosságos csomagot – mint gyanús küldeményt – és látogatásuk után apám egy hivatalos jelentést kellett írjon arról, hogy miről beszélt a svájci látogatókkal? Szöllősy Pali segítőkészségét mindig nagyra értékeltem és ilyen és hasonló élmények után a barátságunk még jobban megszilárdult. Együtt is tehattünk néhány fontos dolgot a 80-as évektől a nyugat-európai magyarságért. Ő a zürichi gyülekezetben – és általában a magyar protestáns egyházban - nagyon aktív volt és mint jogász segített nekünk több hivatalos szöveg megfogalmazásában. Így jött létre pl. 1999-ben , az ő közreműködésével, éppen itt Zürichben, a jelenleg is működő Nyugat-Európai Magyar Protestáns Gyülekezetek Szövetségének alapszabálya is!

II. De még ennél is intenzívebb volt a mi együttműködésünk a már említett **Szabadegyetemmel!**

Ma délelőtt – egy kis küldöttséggel - elhelyeztünk egy koszorút a hála és tiszteletadás gondolatával a Szabadegyetem tiszteletbeli elnöke sírjára, a fállandeni temetőben. Pali nem volt alapító tagja az EPMSZ-nek, de hosszú éveken át egy lelkes és fáradhatatlan képviselője volt a Szabadegyetem eszméjének, spiritualitásának, úgy nyugaton, mint Európa keleti országaiban, mert az EPMSZ-nek egy kulturális híd-szerepe volt már akkor, amikor a vasfüggöny elválasztotta a magyarságot a kontinens nyugati és keleti része között.

Emlékezem. Mintegy 40 éven keresztül részt vettünk a Szabadegyetem éves konferenciáin - nem csak látogatókként, hanem szervezőkként, felelősökként és vezetőkként is. Pali több évtizedig a Szabadegyetem elnökségének tagja, majd mintegy 10 évig az elnöke volt. Elnöksége idején igen fontos kérdés volt az, hogy az u.n. változás után - tehát 1989 után - szükség van-e még itt a Szabadegyetemre ?

Annélkül, hogy részletekbe bocsájtkoznék, állítom, hogy olyan fontos vezető személyiségek nélkül mint ő – és itt hadd soroljam fel a további elnökök nevét is, akik ma már nincsenek közöttünk : Tóth János, Kovács Andor, Szöllősy Árpád, és Bárczai Gyula – nélkülük nem sikerült volna a kritikus időkben a Szabadegyetem megmentése és tovább-vitele! Tiszteletbeli elnökként is - mindhatni élete utolsó napjaiig – felelősséget érzett a Szabadegyetem idei Akadémiai Napjainak műsora iránt és az idei Évkönyv megjelenésének ügyében.

A svájci központú Szabadegyetem jelenlegi elnökeként – de a Kárpát-medencei társ-szervezetek: az Erdélyi Kör, a Felvidéki, a Délvidéki, a Kárpátaljai szervezeteink és természetesen az anyaországi Szabadegyetem-Egyesület megbízottjaként is - **szívből köszönöm neki az értékes, fáradságot nem ismerő és kritikai munkásságát! Az ő érdeme is az, hogy ennek az eredetileg nyugat-európai szervezetnek a gondolata és lelkülete eljutott nagyon sok magyarhoz és elterjedt a Kárpát-medence felsorolt országaiban, ahol mind máig nagyon sok magyar otthon érzi magát!**

Mi, az ő barátai, sorstársai a jövőben is gondolni fogunk arra, hogy mit tett ő az EPMSZ-ért és ez a tudat bízasson minket, hogy a gondok ellenére se adjuk fel könnyelműen a Szabadegyetemünket!

Végül hálás köszönetet szeretnék mondani Szöllősy Pálnének és családjá tagjainak is; Kedves Martine! Te Palival *együtt hordoztad* ezt az elkötelezett munkát a nyugati és a kelet-európai magyarok között. Ezt a hozzá-állásodat mi mindnyájan nagyra értékeljük, mert tudjuk, hogy nem volt könnyű türelemmel elfogadni és megérteni Palinak ezt a mellék-állását! Ez a „magyar elkötelezettség” sok energiát, de időt is igényelt, amit a családtól kellett elvenni – és én tudom itt, hogy mit beszélek – de Te mellette által türelemmel és segítőkészséggel. Ezért irányodba is megismétlem őszinte és hálás köszönetünket.

Ma Veletek együtt gyászolunk és búcsúzunk Palitól - és az egész gyászoló Családnak én Istentől vígasztalást, a Titeket körülvevő és továbbra is elkísérő embertársaktól, barátoktól pedig együttérzést és melegséget kívánok. **„Semmi sem szakíthat el minket Isten szeretetétől...”** - írja Pál apostol – és mi Szöllősy Pált és mindnyájunkat Istennek ebben a végtelen – időtől és határoktól független – szeret-szférájában tudjuk. Úgy az életben, mint a halálban!

Köszönöm a figyelmet és ezennel átadom Neked, Martine a búcsúbeszédem szövegét - magyarul és németül – egy csokor virág kíséretében.